

hecetler

aylık şiir dergisi

126.on5ağustos2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 126. sayı 15 Ağustos 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Yusuf Erol Gökduvan

Gelmedin / Nereden Bileceksin / 3

Mehmet Akif Güngör

Götür Beni Hüma Kuşum / 4

Osman Fermanoğlu

Şairler Günü / 5

İlqar Cəmioloğlu

Arxasız Qalmışam / 6

Emin Gönen

Nasihət / 7

Tayyib Atmaca - Tacettin Şimşek

Gördü mü / Görmedi (Deyişme) / 8

Əyyub Qiyas Abasov

Ömür Mürgüsü / 10

Basri Doğan

Şafak Zeval Arası / 11

Erhan Çapraz

Maya / 12

Mutlu Gavcar

Hicran İstasyonu / 13

Vahit Aslan

Anamın Zengi / 14

Arife Özden

Bu Gece / 15

Durdu Güneş

Her Şey Zamanında Güzel / 16

Satılmış Şen

Sorma Ey Dost Nerden Diye / 17

Bilal Saygılı

Varı Tezden Var Eden Var / 18

Memik Kömekçi

Tez Gel / 19

Bəsti Bərdəli

Güləsər (Təcnis) / 20

Tacettin Çetin

Düşüş Gazeli / 21

Mesut Arslan

Gördüm / 22

Hüseyin Kırbaş

Başka Sözler Nâfile / 23

Metin Özarslan

Hû / 24

Gelmedin / Nereden Bileceksin

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Kazıdım yaldızını bütün bilmecelerin

O uzak ülkelerin buz tutunca suları
Göç yorgunu yuvasız kuşlarla geleceksin
Mahşere kalsın diye diktiğimiz çınarı
Günbegün yakıtıgını nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Devirdim surlarını devasa kalelerin

Avuçlarında gizli mahçup kuru bir yaprak
Baharları tüketip kışlarla geleceksin
Her sabahı sen sanıp pencereme koşarak
Zulmete baktıgını nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
İçtim dehlizlerini yitik hazinelerin

Nedamet sunağında mücrim bir gönül gibi
Bağrında uyuttuğun düşlerle geleceksin
Alev alev büyütüp hasreti bir gül gibi
Göğsüme taktıgını nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Kilit kırdım dilinde yaşayan ölülerin

Kül karası bulutlar geçerken perde perde
Gözünde deli yağmur yaşlarla geleceksin
Veda kurşunuyla bir dağın çöktüğü yerde
Sel olup aktıgını nereden bileceksin...

Hangi sırda saklısın bir ölü gibi derin?
Kıyametler kopardım dirilip de gelmedin...

Götür Beni Hüma Kuşum

Zalimler galebe çalar
Çakallar kurdu parçalar
İstemem köşkler, sırçalar
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Zaman ahir her şey mübah
Dört bir yanım şer ve günah
Doğru demez hiçbir cenah
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Bitti lakimim, fakatım
Gücüm yetmez, yok takatim
Nedir benim budum, etim
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Dedikodu, suizanı
Adavet sarmış her yanı
Bozuk buranın düzeni
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Bilmem nedir, ne nedeni
Ayak çekmez bu bedeni
Kınar durur seyredeni
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Hak bilmezlik dizi dizi
Kalmadı hiç tadı tuzu
Mehmet Akif in son sözü
Hüma kuşum götür beni
Kaf dağından aşır beni

Şairlər Günü

Mən şeir yazmağa ağdan başladım,
Yolu yumaqladım süd işığında.
Yaxşıya dil verdim, pisi daşladım,
Duruldum sözlərin yaraşığında.

Elə düşündüm ki, varlığımız söz
Hamını qaldırıb yuxarı çəkir.
Bilmədim ocaqlar yansa da köz köz,
Acı tüstüsünü buxarı çəkir.

Dörd yanda çoxalır calaq vuranlar,
Qoca Füzuliyə yüz calaq vurur.
Sözləri üyüdüb könül qıranlar
Sözün sultanına badalaq vurur.

Sürüdüm bir omrü ağrı içində,
Gördüm sözsüz kəslər məndən öndədir.
Amma duymurlar ki, kəsilən kündə
Təndirdə küt gedən boyat kündədir.

Mən şeir yazmağa ağdan başladım,
Alnıma kəlmələr qara yazıldı.
Dilimi ən sərrast sözə tuşladım,
Gördüm ağ vərəqdə qara yazıldı.

Arxasız Qalmışam

Cəmil Əkbər, Firuzə Paşaqızı, Zakir Cəmil, Müzadi
Cəmil, Şəhla İlqarqızı, Azər Hacıoğlu, Məhərrəm
Həşimoğlu və Babək Qurbanov'un nurlu xatirələrinə.

Köçüm köç edibdir, qalanım yoxdur,
Şənlik məclisimdə çalanım yoxdur,
Həqiqət deyirəm, yalanım yoxdur,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Hər bahar gələndə qəm içindəyəm,
Könlüm nalə çəkər, nəm içindəyəm.
Arzum başa çatmır, kəm içindəyəm,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Gedənlər getdilər, qalana yazıq,
Dərd-hicran sazıyla çalana yazıq,
Xəyala qapılıb, dalana yazıq,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Bir kimsə halımı sormağ istəməz,
Başımdan qəm qalxar, boran tüstüməz,
Əyildi şah-vüqar, sındı şəstimiz,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Gözlərim yol çəkir neçə illərdir,
Atam, anam, qardaş, qızım güllərdir,
Qəlbimdə qara qan axar, sellərdir,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Bahar fəsli novruz gələr, xoş gələr,
Bülbül-gülə cəlvəsiylə müjdələr,
Qəlbimdə məzartək açar lalələr,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.

Pənahıma yetiş, ey Pərvədigar?
Övladın dərd çəkər, ismidir *İlqar*!
Kömək ol sən ona, cənabi-Haqq, yar,
Arxasız qalmışam, arxalı dağlar.
Ümitsiz, çarəsiz, yırğalı dağlar.

Nasihat

İyi dinle sözümü, çıkmasın hiç aklından
Bu sana nutuk değil özden hitaptır evlat

Ne yol incitsin seni ne de sen yolu incit
Yoldan maksat hedeftir yoksa türaptır evlat

Gün olur yorulursun susuz kalır yüreğin
Her suyu şerbet sanma bazen kezzaptır evlat

Kapılma cilvesine şu derbeder hayatın
Sonu uçurum olan süslü seraptır evlat

Karanlıkta kalırsan bir şüphe sokağında
Aklın yoluna ışık, ay ve mehtaptır evlat

İbretle bak âleme ne mücevher dersler var
Okumayı bilersen hayat kitaptır evlat

Gençliğin sermayesi sanma sakın tükenmez
Boşa çarçur edenin sonu haraptır evlat

Meyletme haram mülke, ahiret var mizan var
İçinden çıkamazsın zorlu hesaptır evlat

Şu ömür denizinde türlü tuzak saklıdır.
Pusulayı şaşarsan yolun girdaptır evlat

Şimdi var git yoluna sorma öğüdün nedir
Heybemdeki bu şiir sana cevaptır evlat

Gördü mü? - Görmedi (Deyişme)

Atmaca:

Hayalinde bir ceylanın peşine
Düştüğünde bakıp seni gördü mü?
Kirpiğinden ok saplayıp düşüne
İnsan çıkmaz yokuşlara sürdü mü?

Şimşek:

Lal olurum sırrın nedir dendi mi
Çok uğraştım aşamadım bendimi
Ararkan kaybettim kendi kendimi
Yıllardır gözüme uyku girmede.

Şimşek:

Ne mutlu ki hiçbir ceylan bir ömür
Beni avcı suretinde görmedi.
Fuzûlî'ye kardeş oldum çok şükür
Aşk yarama kimse merhem sürmedi.

Atmaca:

Herkesi kucaklar sevginin dini
Mermer ile mi döşedin bendini
Sır küpünde boğacaksın kendini
Attığın taş kendi başın yardı mı?

Atmaca:

Kapını bir seher yeli mi çaldı
Telli turnalarla haber mi saldı
İçinden geçenler sana mı kaldı
Aklınla arana pusu kurdu mu?

Şimşek:

Nasıl açıklarım bu büyük gizi
İçim baştan başa sevgi filizi
Musa yarıp geçti Kızıldeniz'i
Benim gönül denizimi yarmadı.

Şimşek:

Ne seher yelidir kapımı çalan
Ne telli turnadır bir haber salan
Gördüm ki bu dünya kuyruklu yalan
Yüreğimde bir saltanat kurmadı.

Atmaca:

Âşık maşukunu salmaz pazara
Sakla da kendinle götür mezara
Ben gittim içimi döktüm Hazar'a
Dalgalar da dinlemedi derdimi.

Atmaca:

Ne hayat yaşadın ne murat aldın
Kendini kaybedip nerede buldun
Sabit gibi gama müptela oldun
Gece gözlerine uyku girdi mi?

Şimşek:

Murassa bir kılıç gibi yalındım
Şiir savaşçısı diye bilindim
Aşk uğruna bin parçaya bölündüm
Çiçek oldum kimse beni dermedi.

Atmaca:

Topladın başına börtü böceği
Belli soruştüğün Lokman çiçeği
Omuzunda melek gördü gerçeği
Parmakların saçlarını ördü mü?

Şimşek:

Bir sitem yollasam gönüldaşıma
Desem ki su kattın şiir aşım
Deyişme ipiyle saçsız başım
Senden başka kimse çorap örmedi.

Atmaca:

Anlaşılan serap görmüşsün çölde
Parmağını kanatmışsın bir gülde
Sen susunca susmuş şeyda bülbül de
Gelip geçen bari selam verdi mi?

Şimşek:

Ağaç gövdesinde kav olmak güzel
Yanardağ ağzında lav olmak güzel
Avcı olmak değil av olmak güzel
Kimse bana bu öğüdü vermedi.

Atmaca:

Bas bağrına derdin ile oyalan
Var mı yitiğini arayıp bulan
Sevgi mayasını gönlüne çalan
Seni ondan onu senden sordu mu?

Şimşek:

Aşk bir sahip olma ihtirası mı
Sahibini bulma macerası mı
Gönül kirası mı kalp yarası mı
Kimse bana böyle soru sormadı.

Atmaca:

Yeter taşıdığın avcunda közü
Bir bakışta teslim alır göz gözü
Atmaca petekten sağınca sözü
Şimşek yüreğinde sofraya serdi mi?

Şimşek:

Acep *Atmaca*'nın bunda kastı ne
Petekten bal süzüp verme jesti ne
Yunus'un serdiği sofraya üstüne
Şimşek hicap etti sofraya sermedi.

Ömür Mürgüsü

Ruhumuz cana dustaqdır,
Yaşayırıq can üstündə.
Əlimiz qana bulaşır,
Yenə nahaq qan üstündə.

Yenə sehrli lampalar
Dənizin dibindən çıxır.
Yenə halalca haqqımız
Kiminsə cibindən çıxır.

Çırpırıq üst-başımızı
Əlimizdən daş tökülür.
Başımızdan yenə də tük,
Gözümüzdən yaş tökülür.

Yenə də o köhnə hamam,
İçində nə var - bilmirik.
Görəsən saat neçədir?
Saat kində var bilmirik!

Şafak Zeval Arası

Ay ışığı süzülür yorgun, viran saraya
Kilit taşı kırılır unvan düşer nam düşer
Rahmet yüklü bulutlar kapılır fırtınaya
Coğrafyanın en kadim noktasına gam düşer

Takdirine razıyız safa durduk tek vücut
Sırtımızda yaranın sayısını unuttuk
Her dalganın ardında pusu kurar bir haydut
Kasırgadan denizin kıyısını unuttuk

Kudüs, Gazze üstüne uçuşan her soruyu
Cevapsız bir muamma, tabir olmaz düş sandık
Boğmak için kovalar kırk yanlış bir doğruyu
Akıp giden zamanda tekerrürden usandık

Kabaran bir öfkeyle ısınırken Akdeniz
Bir yay gibi gerilir kanatlanır yürekler
Gece esen poyrazla sararsa da bahçemiz
Gün ışığı düşünce filizlenir çiçekler

Maya

Mustafa Sözen Kardeşime...

dilimizle mayamızı bozdular
maya türkistan'dan gelen kelimdi
atamızın mezarını kazdılar
rah-ı haktan bize olan selamdi

"kün" emriyle yaratıldık o nurdan
hakikatti muhammedî O nurdan
kibir yoktu gurur yoktu o/nurdan
elest hitabında kâl ü belâmdı

sonra levh ü kalem levh-i mahfuzda
arş ü kürsî ile birdi rumuzda
ülü'l-ebsar levh-i dilde füyuzda
"alleme'l-insâne mâ lem ya'lem" di

lutfî baba "ikrâ" ile 'alakte
"bi-ismi rabbike-llezi halak"te
"haleka-l-insâne"de "min 'alak"te
"ellezî 'alleme"de "bil-kalem" di

■ Mutlu Gavcar

Hicran İstasyonu

Hasret ateşinden tutuştu faylar
Heyecan, endişe, nice olaylar.

Sevda kuraklığı, matem lalesi
Gömgök ekin iken yandı buğdaylar.

Haber alamadım hüdhüd kuşundan
Dilime bağlandı çektiğim vaylar.

Gittiğin her günü oruca saydım
Deftere sığmadı iftarsız aylar.

Bir fincan kahve de bana içirin
Boğazımda kaldı bulanık çaylar.

Paslandı bahtımın vuslat kilidi
Ümit olmayınca çözülmez yaylar.

Sokaklar eskiden تنها değildi
Kapımda dururdu tüm tramvaylar.

Tekir yaylasında şaha kalkarken
Yılıya salındı delişmen taylar.

Rüzgârdan başkası almaz selamı
Dar gelir gönlüme garlar, saraylar.

Sadık bendesiydim son istasyonun
Beni de uzağa götürün raylar.

Anamın Zəngi

Telefonum çağırır,
Monitora baxıram,
Zəng edən listəsində
Adın yazılıb anam,
Adına da qurbanam,
Zənginə də qurbanam;
Səsin bir məlhəm kimi
Axır damarlarıma...

Dönüb uşaq oluram
Anamla danışanda,
Dilim də şirinləşir,
Sözüm də şeirləşir
Anamla danışanda...

- Şəhər çoxmu istidi?
Yollar çoxmu tıxacdı?..
Səni yuxuda gördüm,
Gecə yuxum da qaçdı...
- Ay ana, mən yaxşıyam!
Səsim kövrəlir bu an...
Anam bir də soruşur:
- Yenə gecmi yatırısan?
Yaxşımı dincəlirsən?..
Bilirəm ən axırda
Anam soruşacaq ki:
- Kəndə nə vaxt gəlirsən?

■ Arife Özden

Bu Gece

Kıl kadar inceydi kılıçtan keskin
Gözlerin aklımı söktü bu gece
Hatıran gönlümü etmedi teskin
Yâdıma sözlerin aktı bu gece

Gönülde asılı kaldı tahassür
Yokluğun canıma basılmış mühür
İçimden sessizce geçti bir ömür
Sol yanıma sızı yaktı bu gece

Çöllere özendi mümbit topraklar
Siyahıma tel tel düşürdün aklar
Zaman gül dalında kokunu saklar
Elemin dünyamı yıktı bu gece

Ruhuma fısıldar hazan rüzgârı
Ağlayan bulutlar aşkın esrarı
Yüreğe yükledin hüznü efkârı
Hasretin canımı sıktı bu gece

Bitmeyen yolların var aramızda
Sitemli sızılar ar yaramızda
İhanet ettin de sen davamıza
Azrail göğsüme çöktü bu gece

Her Şey Zamanında Güzel

Her şey zamanında güzel sevdiğim
Artık bu sevdaya gerek kalmadı.
Zaman cazibeni aldı götürdü
Bende gürp gürp atan yürek kalmadı.

Bir zamanlar neye baksam sen vardın
Başka bir şey yoktu, dünyam kadardın
Dopdolu sevgimi boşa çıkardın
Aşk yalanmış başka gerçek kalmadı.

Hayaller, sevgiler nereye gitti
Boşluklar, hiçlikler cana tak etti
Her şey iç dünyamda yaşandı bitti
Suçu yüklemeye felek kalmadı.

Aşk olmazsa hayat hayat olmuyor
Sevgi gelişmeye fırsat bulmuyor
Ne yapsan da aşkın yeri dolmuyor
Kalbe anlam katan destek kalmadı.

Bildiğim bir şey var, hayata dair
Hayat bir masaldır, aşksa bir şiir
Yalan olsa bile aşk güzel şeydir
Aşksız yaşamaya istek kalmadı.

■ Satılmış Şen

Sorma Ey Dost Nerden Diye

Yayla yayla bunalır sis,
Çöktüğü yerden gelirim.
Sancılanır lale nergis,
Koktuğu yerden gelirim.

Meylim yok yeşile ala,
Eylüllerde verdim mola.
Hoyrat rüzgarların yola,
Çıktığı yerden gelirim.

Aşk adımı edince pak,
Esridi altımda toprak.
Son göğeren dalın yaprak,
Döktüğü yerden gelirim.

Başlayınca gam sükünü,
Sardım sırtıma çıkını,
Sıra dağların yükünü,
Yıktığı yerden gelirim.

Altında nice yüklerin,
Varına erdim yokların,
Alev alev şafakların,
Söktüğü yerden gelirim.

Bir sefer bu içten dışa,
Yüz vermedim kara-kışa.,
Bengi suların yokuşa,
Aktığı yerden gelirim.

Karşı derenin söğüdü,
Sersin suları ağıdı,
Sözün kalemi kâğıdı,
Yaktığı yerden gelirim.

Varı Tezden Var Eden Var

Hepimizi cezbeleyen bu dünya
Bir kabuktan bir de özden ibaret
Yüzü kısmen toprak kısmen su dünya
Özü ateşten ve közden ibaret.

Sırtlayıp taşırız onca yükünü
İsteriz ki biz alalım kökünü
Topu topu servetinin yökünü
Bir kaç metre kare bezden ibaret.

Bozmayalım hiç kimsenin birliğin
Mümkün ise sağlayalım dirliğin
Ömür dediğimiz misafirlerliğin
Uzunca süreni yüzden ibaret.

İyi insan kötü insan olmakta
İnsanlıktan çıkıp insan kalmakta
Bir gönül kırmakta gönül almakta
İyi sözden kötü sözden ibaret.

Yaşanılmaz hâle gelindi ise
Tehlikeli çanları çalındı ise
Ozon tabakası delindi ise
Bütün kabahati bizden ibaret.

Her gün revan olduğumuz tüm yollar
Gidip gidip geldiğimiz tüm yollar
Hakka çıkar bildiğimiz tüm yollar
İniş yokuş bir de düzden ibaret.

Almak için zalim olmak gerekmez
Bilmek için âlim olmak gerekmez
Bir yerlerden malum olmak gerekmez
Çözmek düşünmekten sezden ibaret.

İnsanoğlu mevsimlere misaldir
Yeşer büyü kuru dökül dört hâldir
Bildiğini bildirmemek vebaldir
Bahar yaz kış bir de güzden ibaret.

Ateşi su, suyu har eden vardır
Âdem'i Havva'ya yâr eden vardır
Bütün var olanı var eden vardır
Dilediği anda tezden ibaret .

■ Memik Kömekçi

Tez Gel

Sen beni sevmiştin ben de bir seni
Can mahur bakışın fermanı tez gel.
Ne Leyla, ne Şirin, sevdim bir seni
Can mahur bakışın dermanı tez gel.

Şafakta gün doğdu gözün kırıyor
Gönül hara düştü kanat çırpıyor
Göğsümde ot bitti eller kırıyor
Göçmeden sevdanın kervanı tez gel.

Çok diyar dolandım kalmadı hâlim
Tükendi nefesim bitti mecalim
Yeter beklettiğin yeter be zalim
Sönmeden alevin harmanı tez gel.

Sıtkile bağlandım gönül tutuştu
Lebiderya nemi cana yapıştı
Uzadı kirpikler kaşa yetişti
Sultanı kâmilin ermanı tez gel.

Canımdan çok sevdim kız birsen seni
Yolunda çürüttüm can ile teni
Sevdamız ezeli, sanma ki yeni
Kader-i cilvenin virmanı tez gel.

Köşkeroğlu adım bilmem edayı
Mecnunum çilede aldım gedayı
Zarı bülbül ile çektim cüdayı
Turnayı semahın kirmanı tez gel.

■ Bəsti Bərdəli

Güləsər (Təcnis)

Hakim oldum, düz ürəyə, düz ələ,
Nəqqaş oldum, şah əsərim güləsər.
Dərd üzülə, müşkül işin düzələ,
Gözlər gülə, ağıl gülə, gülə sər.

Atam mənə ad qoymuşdu Güləsər,
Diləyirdi gülə ağıl, gülə sər.
Dedim ata, gül üşüyər, gül əsər,
Dedi qızım al yaylığı gülə sər.

Nişan aldı, yenə atdı, oxu yar,
Oxu dərdli, oxu yarsız, oxu yar.
Bülbül fəğan edər qəmli oxuyar,
Külək bağda haray salar, gül əsər.

Mən atmaram hədəfimə oxu yan,
Nadan atar, oxu əyri, oxu yan,
Bərdəli'ni sevən, duyan, oxuyan,
Alın sizə bir şah əsər, gül əsər.

■ Tacettin Çetin

Düşüş Gazeli

Sürur umduğum yardan melal-i mihnet düştü
İhsan etti cevrim, kalbime minnet düştü.

Ben vuslatı bekledim, firkati reva gördü.
Yine aşkın bezminde fakire hasret düştü.

Hicrinden bizar olan şu gönlüme nazar kıl.
Çeşmi hun oldu giryem canıma külfet düştü

Atamızdan yadigâr elest deminden beri,
Bir güzelin uğruna eldeki cennet düştü.

Başım alıp giderim yâr yoksa bu şehirde
Veraset-i sevdadan payıma gurbet düştü

İçme elin elinden ab-ı hayat olsa da
Abad olmaz halime bir ömür zulmet düştü

Gönül köşkünde bize bir yer yok mu sevgili
Havayi gönlümüze kuşe-yi uzlet düştü

Gördüm

Şeytanlık özünde sazda değildir
Sureti efratta gördüm şeytanı.
Şeytan bir zahiri varlık değildir
Fikirde fitratta gördüm şeytanı.

Zahiri bilinmez yok ki bir gören
Şeytandır şeytana özünü veren
Bir tuhaf ilişki iç içe giren
Doyumsuz ifratta gördüm şeytanı.

Kötünün dostudur iyiye yağı
Ezeli düşmanlık insanla bağı
Meyleder ne yazık huyuna çoğu
Kıskançta tefritte gördüm şeytanı.

Kardeşi kardeşe kırdırır derler
İnsanı yolundan azdırır derler
Gaflet denizinde yüzdürür derler
Hasette nefrette gördüm şeytanı.

Gülbanî terk etme insanlık yolun
Şeytana el veren alamaz kolun
Hakk aşkı şiarı şanıdır kulun
Hinlikte ifritte gördüm şeytanı.

Başka Sözler Nâfile

Abdurrahim Karakoç'a rahmet ve dua ile

Zalimin düşmanı Hakk'ın tarafı,
Erenler dünyaya pazar dediler.
İbret nazarıyla gören etrafı,
Hilkatin sırrını çözer dediler.

İster dağda yaşa istersen düzde,
Elli de yaşasan, seksen de yüz de,
Bekâya gayretin olmalı özde,
Dünyada son durak mezar dediler.

Yesevî bağının gülü Karakoç,
Alperen neslinin kolu Karakoç,
Rahman'ın bir güzel kulu Karakoç,
Ülküsü dal verir uzar dediler.

Hançerdi zâlîme keskindi sözü,
Mazluma gül saçtı cengâver yüzü,
Milletin derdiydi çektiği sızı,
Şimdi dualarda gezer dediler.

Yetimler ordusu gönlünde çile,
Fâtiha'dan başka sözler nâfile,
Yürüyecek derman kalmasa bile,
Artık 'Yasin'lerle yüzer dediler.

Arvasî dergâhı gururlu yine,
Açtı kucağını Türkmen beyine,
Mezarı kazmayla toprak yerine,
Ârifler gönlüne kazar dediler.

Kanayan ruhuma düşünce fetret,
Tevhidî dermansız acıya sabret.
Eylesin Akif'le Karakoç sohbet,
Muhsin'im kalemle yazar dediler.

Hû

Teyellerken karadul karanlığı ağıyla
Ecinni tayfaları hora teper beyinde
Yelkovanı takipte akrep yorgunluğuyla
Bütün sinirler siner zamansızlık koyunda

Alacakaranlıkta dağılmadan duman sis
Ruh kendi iklimine göçüverir kendinden
Açılan kanatlarda ne mutluluk ne yeis
Can toyu havalanır tendeki kemendinden

Sonsuzluğun sonuna süzülür ruh bedenden
Anlamsızlaşır artık dünyeviden o, şu, bu
Ömür denilen süreç geçer gözbebeğinden
Hû Allah hû Allah hû, hû Allah hû Allah hû...